

מוחין מלובשין תוך חיצוניות נה"י דאימא, ואז כל שלשה מוחין שלו, ובפרט מוח הדעת, שבו החסדים והגבורות אשר שם תלוי פגם הדור ההוא, כולם היו מסתלקים אז ממנו ולא היו מאירים בתוכו רק חיצוניות הלבושים והכלים של נה"י דאימא בלבד.

והנה נודע כי החסדים שבדעת הם חמשה וכן הגבורות שבדעת הם

מתוק מדבש

בו בז"א, (ס"ג) ולא יינקו שפע ממנו מהמוחין דגדלות שבו, הנה גם אז כשהיה הז"א בבחינת עיבור היו לו בחינת מוחין דעיבור מלובשין תוך הארת חיצוניות הכלים דנה"י דאימא, ואז כל שלשה מוחין חב"ד שלו, ובפרט מוח הדעת, שבו חמשה החסדים וחמש הגבורות דדעת, אשר שם תלוי פגם הדור ההוא כי הנשמות שבדור ההוא היו אותם הטיפות שנפגמו בק"ל שנה של אדם הראשון שנמשכו מהחסדים וגבורות דדעת, ולכן כולם כל המוחין והחסדים והגבורות דדעת היו מסתלקים אז ממנו מהז"א, ולא היו מאירים בתוכו רק חיצוניות הלבושים והכלים של נה"י דאימא בלבד וכדמפרש ואזיל.

י' לבושי החסדים והגבורות הם שמות אהי"ה פשוטים בגדלות

והריבוע אהי"ה בקטנות

להבין המאמרים הבאים בעזרת השם יתברך, נקדים מה שכתב השמן שישון (נאות ל), וזה תוכן דבריו, הנה צריך שתדע שיש עשרה לבושי חסדים וגבורות שבדעת דז"א והם עשר שמות אהי"ה, והחסדים והגבורות עצמם הם עשר שמות הוי"ה, והחסדים וגבורות עצמן אינם מוחין ממש אלא מים המגדלים את האילן שהוא ז"א, ויש עוד בחינה אחרת בדעת דז"א והם מוחין ממש, והם שמות הוי"ה דמ"ה ובין והלבושים שלהם הם ב' שמות אהי"ה במילוי, אחד דאלפי"ן ואחד דההי"ן, כמבואר לקמן בדרוש ב' (דף פ"א ט"א ועיין לקמן נעמ"...) ושתי בחינות אלו הם במוחין דגדלות ז"א (שהוא כלי הפנימי של הז"א), אבל במוחין דקטנות דז"א (שהם כלי האמנעי ומיטין דז"א) הלבושים דחסדים וגבורות דדעת הם עשרה ריבועי אהי"ה המתפשטים בז"א בעיבור ויניקה, ויש עוד בחינה אחרת מצד המוחין ממש דדעת דקטנות שהם ב' שמות אלה"ם כמבואר לקמן בדרוש ו' (דף פ"ג ט"ג לקמן נעמ"...).

ועתה מקדים הרב ז"ל לבאר באורך סדר לבושי החסדים וגבורות דז"א בזמן קטנות וגדלות ז"א, וענין עשרה דמים שבזו"ן, ואחר כך יחזור לבאר ענינם בגלות מצרים, וזה שאמר והנה נודע (ע"ם ש"ס תחילת לרוש ט), כי החסדים

חמש, והנה מוכרח הוא שכלי היסוד דאימא כיון שהוא מלביש בתוכם את עשרת החסדים והגבורות ודאי שבלבוש הזה עצמו הנקרא יסוד של אימא יהיו בו בחינת עשר בחינות.

ולפי שאימא נקראת אהי"ה כנודע, ובפרט בזמן היות ז"א בתוכו בסוד העיבור, אשר על שם כן נקראת אימא בשם אהי"ה, כמו שנתבאר בספר הזהר בפרשת אחרי מות אנא עתיד לאולדא ולאתגליא, ולכן אלו העשרה בחינות אשר ביסוד דאימא יהיו עשרה שמות של אהי"ה, והם נעשים מלבושים אל עשרה חסדים וגבורות של הדעת בזמן הגדלות. אבל עתה שהוא בזמן העיבור הראשון אין

מתוק מדבש

שברעת הם חמשה וכן הגבורות שברעת הם חמש, והנה מוכרח הוא שכלי היסוד דאימא שבתוך הדעת דז"א כיון שהוא מלביש (ס"ג) בתוכו את עשרת החסדים והגבורות דדעת, ודאי שבלבוש הזה עצמו הנקרא יסוד של אימא יהיו בו בחינת עשר בחינות לבושים, אל עשרת החסדים והגבורות.

בעיבור מאירים בדעת דז"א רק לבושי החסדים והגבורות

ועתה בא לבאר מה הם שמות לבושי החסדים והגבורות שביסוד דאימא, ומקדים ואמר ולפי שאימא נקראת אהי"ה כנודע (ע"ס שי"ד פ"ט), ובפרט בזמן היות ז"א (ס"ג) בתוכה בתוך אימא בסוד העיבור, אשר על שם כן נקראת אימא בשם אהי"ה, כמו שנתבאר בספר הזהר בפרשת אחרי מות (דף סה ע"ב וצנזאורינו כרך יא עמ' קטז), שאימא נקראת אהי"ה מפני שאומרת אנא עתיד לאולדא את זו"ן אחר גמר העיבור, ולאתגליא שמא עלאה, שעיי"ז יתגלה השם הוי"ה שהוא זו"ן, כדמפרש שם בהמשך, ולכן שכללות פרצוף אימא נקראת אהי"ה, לכן אלו העשר בחינות הנזכרים אשר ביסוד דאימא שבתוך כלי הדעת דז"א יהיו גם כן עשרה שמות של אהי"ה, כי פרטי ספירות דאימא נקראים בשם אהי"ה על שם כללות אימא (עין שעה"כ דף ק' ט"ז וצנזאורינו שנת ס"א עמ' נט), והם נעשים (ס"ג) לבושים אל עשרה חסדים וגבורות של הדעת בזמן הגדלות של ז"א, אבל עתה שהוא בזמן העיבור הראשון אין מאירים בדעת דז"א החסדים וגבורות עצמם, מפני שבקטנות הם נטפלים אל הלבושים

מאירין בדעת דז"א רק עשרה לבושין האלו, שהם עשר שמות אהי"ה הכלולים ביסוד דאימא א).
 הכלולים ביסוד דאימא א).

גם צריך שתדע כי לעולם כל מה שהוא למעלה בבחינת אחוריים ברדתם למטה נעשים שם בחינת פנים, ונמצא כי בחינת הפנים והפנימיות הם שמות אהי"ה כסדרן, אבל בחינת חיצוניותם שהם בחינת האחורים, הם הריבוע של שם אהי"ה כזה א' א"ה אה"י אהי"ה העולה מ"ד, ונמצא כי העשר שמות דאהיה שביסוד דאימא המתלבשים בדעת דז"א הם בסוד האחורים שלהם אשר בהתלבשם בז"א נעשים שם בבחינת פנים, והם עשר פעמים דם.

מתוק מדבש

דיסוד דאימא (עפ"י ט"ט דרוש ז' אות כ), רק מאירים בדעת דז"א עשרה לבושין האלו, שהם עשר שמות אהי"ה הכלולים ביסוד דאימא א).

גם צריך שתדע כי לעולם כל מה שהוא למעלה בבחינת אחוריים כגון כלים החיצוניים דאימא המלבישים את המוחין דז"א, ברדתם למטה בז"א נעשים שם בחינת פנים ר"ל שמתלבשים בפנימיות הכלים של ז"א, ונמצא כי בחינת הפנים והפנימיות של עשרת לבושי החסדים והגבורות שביסוד דאימא הם שמות אהי"ה כסדרן ר"ל פשוטים וכנוכר לעיל, אבל בחינת חיצוניותם שהם בחינת האחורים שביסוד דאימא, הם הריבוע של שם אהי"ה כזה א' א"ה אה"י אהי"ה העולה מ"ד, ונמצא כי העשר שמות דאהי"ה שביסוד דאימא המתלבשים בכלי דעת דז"א בעיבור הראשון, הם בסוד האחורים שלהם של השמות אהי"ה, אשר בהתלבשם בז"א נעשים שם בבחינת פנים ר"ל בפנימיות כלי הדעת דז"א, והם עשר שמות אהי"ה בריבוע העולים עשר פעמים דם.

מהסיגים שאינם ראויים לפרצופים העליונים נתקנו הפרצופים התחתונים להבין המאמרים הבאים בעזה"י, נקדים מה שכתב הרב ז"ל במבו"ש ש"ה ח"ב פ"א (דף מה ט"ד), וזה תוכן דבריו, דע כי באלו הז' מלכים יש בהם כל בחינת אבי"ע, ויש בהם חלקים הראויים לעשות מהם אצילות, ויש מהם בריאה וכו', וכן הוא בפרטות כי יש חלקים הראויים לאריך ויש לאבא ויש לאימא ויש לז"א ויש לנוקבא, ובתחילה נתבררו החלקים שיש לאריך בז' מלכים, וכל השאר נקראים סיגים אצלו כי אינם

ואלו הם סוד עשר דמים שבאשה חמש דם טוהר וחמש דם טמא כנזכר בתלמוד במסכת נדה ובספר הזוהר ברעיא מהימנא פרשת תזריע. והענין הוא כי אלו החמשה חסדים והחמש גבורות שבדעת

מתוק מדבש

מערכו, ומהסיגים הנשארים מאריך חזרו להתברר, ומהחלקים של אבא ואימא נעשה או"א, ומהסיגים שנשארו מאו"א חזרו להתברר במעי אימא ונעשו מהם זו"ן של אצילות, וכל הנשאר נקראים סיגים בערך עולם האצילות ויוצאות מאימא בסוד דם לידה.

ואמנם עדיין יש בהם קדושה שהם בחינת העולמות של ב"ע, ולכן חוזרים ומתבררים בסוד עיבור בתוך הנוקבא של הז"א, ומהמובחר שבו נעשה אריך אנפין בעולם הבריאה, וכל השאר יוצא מנוקבא דז"א בסוד דם לידה ונקראים סיגים בערך אריך דבריאה, וכן מתבררים שאר הפרצופים והעולמות כיוצא בזה עד תשלום עולם העשיה, ונמצא כי אע"פ שנקראים סיגים ודם לידה, אינם טמאים ח"ו כי הרי נתקנים מהם עוד פרצופים, אמנם הדם היוצא מנוקבא תתאה דעשיה בעת הלידה אלו הם סיגים וקליפות גמורות אשר לא יצלחו לכל, והם בחינת הקליפות אשר תחת עולם העשיה, ואלו הם טמאים, ודם הלידה שבאשה (הממונה) הוא להיות בה בחינת העשיה גם כן, ובסוד העשיה דם לידתה טמא כנודע, ע"כ.

ושם בסוף פ"ה (דף מה ט"ז) כתב וזה תוכן דבריו, כי לבושי החסדים אין בהם כ"כ דינין, אמנם להיותם אחוריים אע"פ שהם לבושי החסדים נקראים דם, ויש בהם איזה פסולת, ולפעמים הם מתבררים ומתהפכין לחלב, והפסולת שנשאר מהם נעשה דם טוהר ר"ל דין אלא שהוא קדוש, אך אינו נעשה ממנו קליפה, אמנם הדמים של לבושי הגבורות הפסולת שנשאר מהם אחר הבירור נעשה דם טמא שהוא הקליפה ממש, וכבר נתבאר לעיל כי זהו בסיום המלכות דעשיה, אמנם כיון שנעשה מהם לבסוף קליפה ממש, לכן גם באצילות בריאה ויצירה נקראים הסיגים דם טמא על שם שהטומאה נמשכת מהם בסוף העשיה, ע"כ.

סוד חמשה דם טוהר וחמשה דם טמא בז"א ובנוקבא

ומבאר הרב ז"ל באורך ענין העשרה דמים בז"א ובנוקבא, וזה שאמר ואלו הם סוד ושורש (ה"ג) עשרה דמים שבאשה חמשה דם טוהר וחמשה דם טמא כנזכר בתלמוד במסכת נדה (דף יט ע"ג), ובספר הזוהר ברעיא מהימנא פרשת תזריע (דף לג ע"ג וצ"ל וצ"ל וצ"ל כ"כ י ע"מ ט"ו), שחמשה מראות דמים הם של דם נדות המטמאים, וחמשה מראות דמים שאינם כל כך אדומים כמראות הטמאים

ז"א, הנה החמשה חסדים עם חמשה לבושים שלהם יורדין ביסוד
 דז"א והחמש גבורות עם חמשה לבושים שלהם יורדין ביסוד הנקבה.
 ואחר כך בעת הזווג נותן הז"א מן היסוד שבו אל היסוד דנוקבא
 גם את החמשה חסדים עם חמשה לבושיהם, ונמצאו ביסוד
 הנקבה כל עשרה הלבושים שהם עשרה פעמים ד"ם כנ"ל, ואחר
 כך מן החסדים ומן הגבורות עצמן נוצר מהם הולד בכטן הנקבה.
 אבל העשרה לבושים שהם עשרה דמים הנה מתבררים בכטנה, וחציים
 שהם חמשה דמים חמשה לבושי החסד נקראים דם טוהר, כי
 בערך היותם אחוריים נקרא דם לסבה הנזכרת, ובבחינת היותם לבושי
 החסדים נקרא טוהר.

 מתוק מדבש

הנ"ל, הם מראות טהורים, והענין הוא כי אלו החמשה חסדים והחמש גבורות
 שבדעת ז"א, הנה החמשה חסדים עם חמשה לבושים שלהם יורדין ביסוד
 דז"א שעיקרם הם להגדיל את הז"א, כי עיקר בנינו הוא מהחסדים, והחמש
 גבורות עם חמשה לבושים שלהם יורדים ביסוד דז"א ומשם ניתנים בדעת
 דנוקבא, ומשם יורדין ביסוד הנקבה כי עיקר בנינה מהגבורות (ע"מ שכ"ה פ"ג
 כלל ה וכלל יא, ונש"ד פ"א).

וממשיך ואמר ואחר כך בעת הזווג של זו"ן נותן הז"א מן היסוד שבו אל
 היסוד דנוקבא גם את החמשה חסדים עם חמשה לבושיהם, ונמצאו
 ביסוד הנקבה כל עשרה הלבושים שהם עשרה שמות אהי"ה בריבוע העולים
 עשר פעמים ד"ם כנזכר לעיל, ואחר כך מן החסדים ומן הגבורות עצמן
 שהם עשר הויו"ת נוצר מהם הולד שהוא אריך דכריאה בכטן הנקבה.

חמשה לבושי החסדים נעשים דם טוהר

ולפעמים מתבררים ונעשים חלב

וממשיך לבאר מה נעשה מלבושי החסדים והגבורות שבנוקבא, ואמר אבל
 העשרה לבושים שהם עשרה דמים הנזכרים הנה מתבררים בכטנה
 של הנוקבא וכדמפרש להלן, ואמר כי וחציים שהם חמשה דמים שהם חמשה
 לבושי (ה"ג) החסדים נקראים דם טוהר, כי בערך היותם אחוריים והחיצוניות
 של הכלים של אימא שהם בחינת דין הם (ה"ג) נקראים דם לסבה הנזכרת

ואמנם לפעמים מתבררים לגמרי, ומתהפכים לחלב להניק בהם את הולד הנולד כנודע, ואז הוא בחינת בירורם וזיכוכם, אבל יש בהם קצת פסולת הנעשה דם טוהר.

אמנם חמשה לבושי הגבורות הם מתבררים והפסולת היוצא מהם אחר שמתבררים נעשה קליפה גמורה הנקראת דם טמא.

ונמצא כי הם עצמם הלבושים בין של החסדים בין של הגבורות, הם מתבררים ועצמותם הוא קדושה, אבל הנשאר מהם בבחינת

מתוק מדבש

כי הם שמות אהי"ה בריבוע העולים ד"ם, ובבחינת היותם לבושי החסדים (פ"ג) נקראים טוהר מפני בחינת החסדים שבהם.

וממשיך לפרש את לבושי החסדים ואמר ואמנם לפעמים כשיש ולד מתבררים הדמים של לבושי החסדים לגמרי ועולים מהיסוד דנוקבא למקום הדדים, ומתהפכים מדם לחלב להניק בהם את הולד הנולד כנודע (ע"ם שט"ז פ"ג), ואז הוא בחינת בירורם וזיכוכם שחלק המובחר שבהם נתעלה ונמתק ונעשה חלב, אבל יש בהם קצת פסולת בלבושי החסדים הנעשה דם טוהר כי עדיין הם מעורבים מדין וחסד.

חמשה לבושי הגבורות מתבררים ונעשים דם טמא, והפסולת נעשה קליפה גמורה, וחלק הטוב נעשה ממנו הולד שהוא פרצוף התחתון אמנם חמשה לבושי הגבורות גם הם מתבררים וחלק הטוב והמובחר נתקן באריך דבריאה, והפסולת היוצא מהם בסוף העשיה אחר שמתבררים נעשה קליפה גמורה הנקראת דם טמא מפני שאין בהם חסדים כלל, ועל שם שבסיום העשיה נעשה מפסולת לבושי הגבורות דם טמא וקליפה גמורה, לכן נקראים לבושי הגבורות שבפרצופים העליונים גם כן בשם דם טמא, אע"פ שאינו כן שהרי נתקנים ממנו כל הפרצופים דקדושה שלמטה מהאריך דבריאה וכנ"ל בהקדמה.

ומסיק דבריו ואמר ונמצא כי הם עצמם הי' שמות אהי"ה בריבוע, שהם הלבושים בין של החסדים בין של הגבורות, הם מתבררים ועצמותם הוא קדושה שנתקנים בתוך הולד, אבל הנשאר מהם בבחינת פסולת אחר

פסולת אחר התבררם נחלק לשני חלקים, כי פסולת לבושי החסד נעשה דם טוהר, שהוא בחינת דין קשה וקדוש, ולפעמים נעשה חלב כנזכר, ופסולת לבושי הגבורות הם קליפות גמורות דם טמא^ב.

ונבאר ענין זה יותר בביאור, כי נודע שהוי"ה דמ"ה דאלפי"ן היא בז"א, ובהוי"ה זו יש ג' אלפי"ן וכל אל"ף מהם מורה על שם אהי"ה בהיותו בסוד ריבוע ואחוריים שעולה בגימטריא ד"ם כנזכר, והוא בחינת אימא עילאה המתפשט תוך ז"א, והיא נקרא אהי"ה כנודע. (דף עט ט"ד) ולהיות כי מינה דינין מתערין לכן היא נעשית בבחינות ד"ם כנזכר^ב.

מתוק מדבש

התבררם נחלק לשני חלקים, כי פסולת (ה"ג) לבושי החסדים נעשה דם טוהר שהוא בחינת דין קשה וקדוש, שמפני האחוריים של השמות אהי"ה שבהם הם בחינת דין קשה, ומפני החסדים המעורבים בהם הם בחינת טוהר וקדוש, ולפעמים חלק המובחר שבלבושי החסדים נעשה חלב כנזכר להניק את הולד שהוא אריך דבריא, ופסולת לבושי הגבורות הם נעשים בסוף העשיה קליפות גמורות (ה"ג) ודם טמא^ב, וגם בפרצופים שלמעלה מסוף העשיה נקרא הפסולת בשם דם טמא על שם הטומאה היוצא ממנה בסוף העשיה.

ג' אלפי"ן שבשם מ"ה מורים על ג' שמות אהי"ה בריבוע

ונבאר ענין זה של התפשטות בחינת הד"ם בז"א וכנוקבא יותר בביאור, כי נודע (ע"ם של"ם פ"ז) שהוי"ה דמ"ה דמילוי אלפי"ן כזה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, היא בז"א, ובהוי"ה זו יש ג' אלפי"ן כזה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א וכל אל"ף מהם מורה על שם אהי"ה שהא' הוא ראש תיבת אהי"ה, והשם אהי"ה הוא בהיותו בסוד ריבוע ואחוריים כזה, א', א"ה, אה"י, אהי"ה, שעולה בגימטריא ד"ם כנזכר לעיל (נעמ' ...), ואמר עוד טעם שלבושי החסדים והגבורות נקראים ד"ם, כי והוא בחינת כלי החיצון של אימא עילאה (ה"ג) המתפשטת תוך פנימיות ז"א, והיא אימא (ה"ג) נקראת בשם אהי"ה כנודע (ע"ם ש"ד פ"ט), (דף עט ט"ד) ולהיות כי מינה מאימא דינין מתערין (ע"ם ש"ג פ"ט), לכן היא כלי החיצון שלה נעשית בבחינת ד"ם כנזכר^ב לעיל שמצד שהם דין נקראים דם.